

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 143. Erat autem parasceve Pæschæ. v. 14.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

quod etiam pavementum diversorum colorum multum decorabat, more Romano in altum exaëdificatum, ad commode iura danda Provincialibus. Hunc locum ita exaggeratum circumstant canes sitientes sanguinem feræ, quæ ex silvâ æternitatis excurrerat in has terras, ignotaque erat terræ canibus, & ideo non æstimata.

O Pilate, vis tu serio hanc insolitam in terris speciem, quæ cæli delictum est, sed terræ abominabilis fera, liberare ab ore & moribus canum istorum, male facis quod eum in conspectum illorum perducas, hoc enim est irritare. Potius debebas occultare, non in suggestum, sed in cryptam oportebat te ipsum demittere, ut invenire non possent: sed tu volens ipse met mutari cum Iudæis in talem canem laceratorem, vel venatorem, talia facis.

O Anima mea aspice tu aliter hanc cœlestem speciem in sublimi loco, non invidia sed divino ardens amore, aspice intima compassione & affectu dilectum tuum. Tu per voluptatem peccasti & Christus magnis cruciatibus luit pœnas tuas: tu concupiscentijs carnis & sanguinis oblectatus & Christus carnem & sanguinem suum pro tuis erratis ac sceleribus, tam inhumanis tradidit pœnis afficienda; Clama igitur ad Deum tuum nec cesses, ut tui misereatur, pœnitenti corde ex nunc & in perpetuum dicens; Domine ne in futuro arguas me, neque in ira tua corripias me.

§. 143. *Erat autem parasceve Pascha. v. 14.*

Sexta scilicet dies septimanæ, quæ vocabatur parasceve, hoc est preparatio, nam tunc Iudæi præparabant omnia ea, quæ necessaria erant sive in victu, sive ornatu, pro altera die, quæ erat Sabbatum, quam celebrare solemniter solebant iuxta præceptum Moysis, ab omni opere vacando. Neque solum erat parasceve Sabbati, in Hebdomade tunc currente, sed etiam parasceve Festi annalis & summi, quod dicebatur Pascha, quo olim Iudæi erant liberati ex Ægypto, per immolationem agni in Ægypto immolari, & idcirco erat quasi duplici titulo parasceve, scilicet titulo Sabbati sequentis, & titulo festi in Sabbatum idem incidentis. Quod enim fuerit Parasceve Sabbati seu Feria vi. constat ex traditione Ecclesiæ, quæ tenet Dominum die veneris esse crucifixum, & Dominica surrexisse; & quod fuerit Parasceve Paschæ, hic in textu clare asseritur. Vnde constat, non in Festo Paschæ, sed pridie Paschæ Dominum esse passum, nempe xiv. die primi mensis Lunariorum, quo ipso die agnus typicus immolabatur, & ad vesperam assatus comedendus erat à Sacerdotibus & Iudæis, qui propterea mane nolue-

voluerant ingredi Prætorium quo puri agnum vesperi manducarent, nam xv. dies Festus erat ut constat ex Levitico. Potest hic locus dirimere multas lites Chronologorum, si rectè expendatur, ego verò Iudæorum hypocritis hic mirari non desino, qui se, occidendo agnum verum, non horrent contaminare, & ad typicum tanto studio præparare, seu Pascevem celebrare.

O Deus concede fidelibus tuis, ut quando ad agnum verum Paschalem, te nimirum in S. Eucharistia sumendum, volunt accedere, bonam & solidam & non hypocriticam faciant Pascevem, præparent se eo modo quo Thomas de Kempis libro 4. de imitatione ostendit. Præparent se uti Paulus Apostolus tuus monstravit. præparent se uti multi fideles faciunt in orationibus multis, ieiunio, elemosyna, culpatum deprecatione, confessione, satisfactione, reconciliatione. Hæc est vera & Catholica Pasceve, & corpore & anima se disponere, omni, qui personæ illi mortaliter possibilibus est, modo.

§. 144. *Hora quasi sexta. v. 14.*

Iam determinavit S. Ioannes diem anni & mensis & Hebdomadis, in qua passus est agnus Dei, nempe diem Paschatis Pascevem quæ sempererat die xiv. mensis primi & Pascevem Sabbati quæ erat semper feria vi. nunc ergo etiam horam determinat qua magnum de Christo & horribile factum est iudicium, quo vitæ author demnatus est ad mortem, Salvator ad interitum, Deus à creaturis suis cruci addictus & Iustitia æterna suspendenda inter latrones est visa. Sed quænam illa Hora sexta? Matutina, an Vespertina? Neutra, sed meridiana hora: quomodo hoc? quia Iudæi solum xii. horas diei habebant. Io. 11. Noctis autem horas 4. seu vigiliis Luc. 12. Marc. 6. & istæ horæ dierum inchoabantur à solis exortu, Matth. 20. & alibi & proinde longis diebus longas horas brevibus breves numerabant, semper tamen sexta in meridiem incidente.

Domine Iesu Christe, fili Dei vivi, qui hora diei sexta pro salute humana ad tribunal Pilati adduci & in iudicio fisti voluisti: Da mihi sæpe tribunal mentis meæ conscendere, & me ipsum de culpis meis conscientia testimonio districtius iudicare. Iudicium quoque tuum in adversis tam patienter subire, ut in iudicio tuo extremo valeam securus astare, Amen.

§. 145. *Et dicit Iudæis: Ecce Rex vester. v. 14.*

Pilatus, ut Iudæos ad commiserationem iterum commoveret, &